

404

Wyrażenia kluczowe: umowa o pośrednictwo, prowizja, wymagalność roszczenia, odsetki ustawowe za opóźnienie

Podsumowanie: Powód i Pozwany zawarli umowę o pośrednictwo w zakupie pojazdu. Na podstawie tej umowy Powód nawiązał współpracę z dealerem samochodowym i przekazał Pozwanemu dwa projekty umowy. Pozwany nie podpisał umowy i zaniechał kontaktów z Powodem. Powód wystawił fakturę na kwotę prowizji, która nie została zapłacona.

Następnie, Powód złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy w trybie natychmiastowym i wniósł o zapłatę kwoty X zł wraz z odsetkami tytułem prowizji za wykonanie umowy. Pozwany wniósł o oddalenie w całości, wskazując, że zmieniał konfigurację samochodu, co podwyższyło cenę pojazdu oraz, że nie doszło do podpisania umowy o pośrednictwo w zakupie pojazdu o zmienionej konfiguracji chociaż otrzymał projekt takiej zmienionej umowy. Podczas rozprawy strony podtrzymały stanowiska. Powód zeznał, że zmiana konfiguracji i różnica w cenie były minimalne, a marka i model pojazdu pozostały bez zmian.

Zespół Orzekający uwzględnił powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty X zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lutego 2019 r. do dnia zapłaty, uznając, że zmiana konfiguracji nie wymagała zmiany umowy o pośrednictwo i w związku z tym, Powodowi należy się prowizja w oparciu o pierwotną umowę, ponieważ zgodnie z nią prowizja jest płatna w terminie 7 dni liczonych od dnia rozwiązania umowy z powodów określonych w § 6 umowy (na które wskazywał Powód rozwiązując umowę w grudniu 2018 r.).

Zespół oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. żądania ustawowych odsetek za opóźnienie za okres od 4 stycznia 2019 r. do dnia 21 lutego 2019 r. Powód nie udowodnił bowiem daty doręczenia Pozwanemu wcześniej pisma zawierającego wezwanie do zapłaty, dlatego za datę wymagalności Zespół Orzekający uznał datę pozwu.

Zespół Orzekający zasądził od Pozwanego na rzecz Powoda kwotę X zł netto tytułem kosztów postępowania arbitrażowego oraz kwotę X zł tytułem kosztów

zastępstwa procesowego, powołując się na §47 pkt. 2 oraz § 48 pkt 1. Regulaminu Sądu Arbitrażowego przy Konfederacji Lewiatan.

Tezy:

1. Brak udowodnienia wcześniejszej daty doręczenia wezwania do zapłaty powoduje, że za takie wezwanie należy uznać pozew złożony w postępowaniu arbitrażowym, co uzasadnia zasądzenie odsetek dopiero od daty złożenia pozwu.

Wyrok
SĄDU ARBITRAŻOWEGO
przy
Konfederacji Lewiatan
wydany w Warszawie 31 lipca 2019 r.

Arbiter jedyny Sądu Polubownego:

AC

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 czerwca 2019 r.

sprawy z powództwa wytoczonego przez stronę powodową:

Y

przeciwko stronie pozwanej:

Z

o zapłatę

działając na podstawie zapisu na sąd polubowny zawartego w § 8 ust. 2 umowy nr (...) z dnia 29 czerwca 2016 r.

orzeka:

1. zasądza od Z na rzecz Y kwotę X zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 lutego 2019 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie, tj. w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 4 stycznia 2019 r. do dnia 21 lutego 2019 r.;

3. zasądza od Z na rzecz Y kwotę X zł (netto) tytułem kosztów postępowania arbitrażowego, oraz X zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

1. Pozwem z dnia 4 stycznia 2019 r. powód P.D. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Y („**Powód**”) wniósł o zasądzenie od Z prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Z („**Pozwany**”) kwoty X zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem prowizji za wykonanie umowy pośrednictwa w zakupie samochodu.
2. Powód wskazał, że w dniu 29 czerwca 2016 r. strony zawarły umowę nr (...) o pośrednictwo w zakupie pojazdu marki BMW według specyfikacji określonej w załączniku do umowy („**Umowa**”). Na podstawie tej Umowy Powód nawiązał współpracę z dealerem i przesłał do Pozwanego dwa projekty umowy Pozwanego z dealerem. Pozwany nie podpisał żadnej, a następnie zaniechał kontaktów z Powodem.
3. W dniu 30 grudnia 2016 r. Powód wystawił fakturę pro-forma na kwotę prowizji i przesłał ją drogą mailową do Pozwanego. Prowizja nie została zapłacona.
4. Pismem z 21 grudnia 2018 r. Powód złożył oświadczenie o rozwiązaniu Umowy w trybie natychmiastowym na podstawie § 6 ust. 3 pkt d) Umowy.
5. W odpowiedzi na pozew z dnia 14 marca 2019 r. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, że zmieniał konfigurację samochodu, w wyniku czego cena wzrosła z X zł brutto do ok. X zł brutto (X HUF). Z twierdzeń odpowiedzi na pozew wynika, że wyższa cena (zmieniona konfiguracja) wynikała już z umowy z dealerem przesłanej mu przez Powoda w dniu 9 lipca 2016 r. Twierdzenie to nie znajduje jednak oparcia w załączonych dokumentach. Cena X HUF wynika dopiero ze zmienionej konfiguracji z września 2016 r. załączonej przez Pozwanego do odpowiedzi na pozew.
6. Pozwany zarzucił, że nigdy nie doszło do podpisania umowy z Powodem na pośrednictwo w zakupie pojazdu o zmienionej konfiguracji, choć projekt takiej umowy został mu przesłany przez Powoda we wrześniu 2016 r.
7. W piśmie 26 marca 2016 r. Powód podtrzymał stanowisko. Wskazał, że fakt niepodpisania drugiej umowy nie ma znaczenia, gdyż pierwsza umowa została podpisana i przez niego wykonana.
8. Podczas rozprawy w dniu 18 czerwca 2019 r. strony podtrzymały stanowiska.

- 9 Powód zeznał, że wykonywanie umowy z Pozwanym wiązało się z większym niż normalnie nakładem pracy, gdyż zmiany konfiguracji wymagały kontaktów z dealerem i przesyłania do Pozwanego kolejnych wersji umowy sprzedaży pojazdu. Wskazał także, że konfiguracja z września 2016 r. różniła się od tej z czerwca 2016 r. w sposób minimalny (co przekładało się na minimalną różnicę w cenie). Marka i model pojazdu pozostawał ten sam.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

- 10 Bezsporny między stronami jest fakt zawarcia w dniu 29 czerwca 2016 r. Umowy dotyczącej pośrednictwa w zakupie przez Pozwanego samochodu BMW.
- 11 W dniu 9 lipca 2016 r. Powód przesłał Pozwanemu projekt umowy z dealerem W. Pozwany nie podpisał tej umowy, ani nie zapłacił zaliczki na rzecz W.
- 12 Niesporne jest między stronami, że po zawarciu umowy doszło do zmiany przez Pozwanego konfiguracji pojazdu. Żadna ze stron nie wskazała dokładnie na czym polegała zmiana konfiguracji. Nie dotyczyła ona jednak marki ani modelu pojazdu. Różnica w cenie pojazdu była minimalna - ok. X zł przy cenie pojazdu ponad X zł. Oznacza to, że zmiany w konfiguracji miały nieistotny charakter.
- 13 Powód we wrześniu 2016 r. przesłał Pozwanemu zmieniony projekt umowy z W. (uwzględniający zmianę konfiguracji). Umowa ta również nie została podpisana.
- 14 Nie doszło także do podpisania nowej umowy o pośrednictwo między Powodem a Pozwanym (projekt został wysłany do Pozwanego we wrześniu 2016 r.). W dniu 3 października 2016 r. w korespondencji mailowej Pozwany deklarował, że kwestią umów zajmie się po podróży ok. 15 października 2016 r. Po tej dacie jednak Pozwany nie kontaktował się z Powodem. Nie odpowiadał na próby kontaktu ze strony Powoda.
- 15 W dniu 30 grudnia 2016 r. Powód wystawił fakturę pro-forma na kwotę prowizji i przesłał ją drogą mailową do Pozwanego. Należność nie została zapłacona.
- 16 Pismem z 21 grudnia 2018 r. Powód złożył oświadczenie o rozwiązaniu w trybie natychmiastowym na podstawie § 6 ust. 3 pkt d) Umowy.
- 17 Pozwany nie zaprzeczył, że otrzymał zarówno fakturę pro-forma jak i pismo z 21 grudnia 2018 r.
- 18 Niesporne jest także, że kwota prowizji dochodzona w tym postępowaniu nie

została zapłacona.

Sąd zważył co następuje:

- 19 Powództwo jest zasadne.
- 20 Fakt podpisania Umowy z 29 czerwca 2016 r. jest bezsporny.
- 21 Bezspornie Powód podjął działania zmierzające do należytego wykonania umowy i przesłał Pozwanemu w dniu 9 lipca 2016 r. projekt umowy z dealerem. Umowa z dealerem nie została podpisana. Pozwany nie zapłacił także zaliczki na rzecz dealera.
- 22 Pozwany w toku wykonywania Umowy wyraził wolę zmiany konfiguracji pojazdu. Zmiana była nieistotna, co wyraża się w nieznacznej zmianie ceny.
- 23 Powód skontaktował się z dealerem i ustalił zmianę konfiguracji, czego wyrazem było przesłanie nowej umowy z dealerem. Również ta umowa nie została podpisana.
- 24 Między stronami doszło do wymiany korespondencji w sprawie podpisania także nowej umowy między Powodem a Pozwanym, uwzględniającej zmienioną konfigurację. Umowa ta nie została ostatecznie podpisana. W ocenie Sądu nie ma to jednak znaczenia, gdyż Powód wykonał czynności pośrednictwa w oparciu o zawartą Umowę z 29 czerwca 2016 r. Zmiana konfiguracji mająca znikomy wpływ na cenę pojazdu nie wymagała - w ocenie arbitra - zmiany umowy pomiędzy Powodem a Pozwanym. Prowizja należy się więc Powodowi w oparciu o umowę z 29 czerwca 2016 r.
- 25 Pozwany zaniechał kontaktów z Powodem od października 2016 r. W postępowaniu sądowym nie wskazał uzasadnionych przyczyn takiego zachowania.
- 26 Niezależnie od tego, Powód dokonał pismem z dnia 21 grudnia 2018 r. rozwiązania Umowy, wskazując, że Pozwany nie zapłacił zaliczki na rzecz dealera, co uzasadnia żądanie zapłaty prowizji. Wezwał jednocześnie do zapłaty prowizji w terminie 3 dni.
- 27 Pozwany nie zaprzeczył, że otrzymał pismo z 21 grudnia 2018 r. W odpowiedzi na pozew podważał jedynie zasadność tego pisma.
- 28 Prowizja (zgodnie z § 5 ust. 2 Umowy) jest płatna w terminie 7 dni liczonych od dnia rozwiązania Umowy z powodów określonych w § 6 Umowy. Na

podstawie § 5 ust. 4 Umowy, niezwłocznie po otrzymaniu płatności Zleceniobiorca wystawi Zleceniodawcy fakturę VAT.

- 29 Sąd uznał, że Powód nie udowodnił daty doręczenia pisma z dnia 21 grudnia 2018 r. zawierającego wezwanie do zapłaty.
- 30 Za takie wezwanie należy więc uznać pozew, który został doręczony w dniu 13 lutego 2019 roku. 7 dni od daty doręczenia pozwu upłynęło w dniu 20 lutego 2019 r. Dlatego, żądanie odsetek za okres do tego dnia należało oddalić.
- 31 Podsumowując, niniejszym wyrokiem uznaje się za zasadne żądanie przez Powoda prowizji na podstawie umowy z 29 czerwca 2016 r. Powód wykonał obowiązki wynikające z tej Umowy. W ramach tej Umowy uzgodnił z dealerem zmianę konfiguracji. Pozwany bez uzasadnionego powodu zaniechał kontaktów z Powodem i realizacji samej Umowy. Wobec nieudowodnienia wcześniejszej daty wymagalności, odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia 21 lutego 2019 r.
- 32 W zakresie kosztów Zespół Orzekający orzekł na podstawie §47 pkt. 2 oraz §48 pkt. 1 Regulaminu Sądu Arbitrażowego przy Konfederacji Lewiatan.
- 33 Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.